



JANA JAVORSKÁ

JAN DONNIE DIVIŠ

SMYSLNÉ  
NESMYSLY

JANA JAVORSKÁ  
JAN DONNIE DIVIŠ

**SMYSLNÉ  
NESMYSLY**

## DOKONALÝ MANIPULÁTOR

Ležel polonahý natažený na gauči a projížděl seznam čísel v telefonu. Nudil se. Hledal nějakou snadnou oběť, se kterou by si na chvíli pohládal. Neměl rád vzpurné samičky, proto brouzдал dlouho sem a tam a nějak se nemohl rozhodnout, kterou krásku by poctil svojí přízní.

*Dneska se mi o tobě zdálo.*

Vyskočila na něj zpráva na displeji. Usmál se.

„Hanička. Jo, ta by stála za hřích,“ pomyslel si. V ten moment mu ulehčila volbu. Rychle jí odepsal.

*Doufám, že ten sen byl aspoň erotický.*

*Byl. Jenže pořád je to jenom sen.*

*A nebylo by lepší ho uskutečnit? Sny jsou fajn, ale realita je přece o chlup zajímavější.*

*Když ty pořád pracuješ. S tebou je to těžký.*

*Něco vymyslím, neboj se.*

Snažil se ji uklidnit, aby příliš nenaléhala. Neměl rád, když se mu dotěrné ženské pletly do života a chtěly si ho přizpůsobit podle sebe. Mnohem raději si vše řídil sám a nerad se někomu podřizoval. On nemusel. Ve svém postavení to neměl vůbec zapotřebí. Všichni mu vždy šli na ruku, neboť se obávali jeho rozmrzelosti. Proto vyžadoval, aby se mu i partnerka podvolila bez sebemenších průtahů a odporu.

*To by bylo moc fajn.*

*Co děláš, kočička?*

*Ležím a myslím na tebe.*

*Hmm, to je vzrušující. A co hezkého máš na sobě?*

*Saténovou noční košilku.*

*Tak to bych rád viděl. Pošli se mi, prosím.*

*A co za to, brouku?*

*Co bys chtěla?*

*Tebe, Martínku! Jak jinak?*

*Jsi tak nádherná. Moc mě vzrušuješ. Nemůžu se dočkat, až tě políbím a ochutnám tvé rty.*

Na displeji mu přistála erotická fotografie. Ovšem. Hanička nikdy nezklame. Její obnažené tělo ho velmi vzrušovalo. Červené podvazky a černé krajkové kalhotky a punčošky byly léčivým balzámem pro jeho unavené oči. Nejrady by ji hned ohnul a pořádně se s ní pomiloval. Představa, jak jí ty rajcovní kalhotky pomaloučku stahuje, ho brzy vybičovala k erekci.

*Bože! Jsi tak nádherná! Více se mi odhal, ať mohu v duchu líbat tvoje krásné nahé tělíčko.*

*Chci vidět, jak jsi vzrušený.*

*Uvidíš, miláčku. Jen mi ještě pošli fotku. Nutně tě musím spatřit v celé tvój kráse.*

Další dvě hříšné fotky přišly obratem. Jedna už bez kalhotek s rukou položenou do klína a druhá odhalující téměř vše pod průsvitným kouskem červené krajkové košilky.

*Tak kde to vázne? Naléhala na něj Hanička. On se však k posílání vůbec neměl.*

*Vychutnávám si tvoji božskou dokonalost, moje sladká.*

*A jak si mám vychutnat já tebe, když mi nic nepošleš?*

*Ale no tak, miláčku. Jsi úžasná. Máš perfektní tělíčko. Nemůžu od něj odtrhnout pohled.*

*Potřebovala bych pohládit. Postěžovala si.*

*Tak přijed'. Ted' hned. Jsem tu jenom pro tebe, to přece moc dobře víš. Kdykoli si vzpomeneš na Martínka, bude tady.*

Tak trochu už znal její rodinné poměry. Tušil, že ona jen tak nepřijede, protože se bojí svého buranského manžela. Ten její despota ji omezoval v pohybu a sama nesměla pomalu jít ani nakoupit. Bylo mu jí líto. Bohužel však pro ni nemohl nic udělat a ani nechtěl. Nepotřeboval problémy. Nerad se vměšoval do cizích věcí. Jeho vlastní vztah se rozpadl teprve nedávno a on věděl, že pořádek si v životě musí zjednat každý sám.

Haničku potkal před rokem na jedné akci pořádané jejich firmou. Byla milá a příjemná. Zajiskřilo to mezi nimi na první pohled. Ovšem on si nemohl dovolit udělat jakýkoli krok, neboť by to v daný moment nebylo profesionální. Přesto mu její oči nedávaly spát a on po ní zatoužil. U žen měl vždy nemalý úspěch. Snažil se jim porozumět a pečlivě vždy poslouchal, co mu říkaly. To stačilo k tomu, aby mu zobaly z ruky.

Další náhodné setkání ho utvrdilo v tom, že ona o něj také stojí. To už byla v rozvodovém řízení a nemusela se bát nevole svého chotě. Martin tak nedokázal odolat jejímu půvabu a při večerním firemním posezení všech účastníků akce v zahradní restauraci využil příležitosti a zatahl ji za roh a vášnivě políbil. Nebránila se. Od té doby zůstali v kontaktu a čas od času si napsali. Teda spíše psala ona. On sám se v tomto směru příliš neangažoval, pokud se zrovna nenudil, ale i to bylo jen vzácně.

Vždy se snažil být milý, protože to jediné na jeho samičky zabíralo. Lichotky a dárečky mu zaručeně dopomáhaly dostat přesně to, po čem v daný moment zatoužil. V jeho případě to byly erotické fotky všech kočiček, jejichž kontakty a obrázky měl v telefonu uloženy ve zvláštní tajné složce. V momentě, kdy mu přistály na displeji, si je hned zálohoval, aby si je odesílatelka mohla obratem zase smazat v domnění, že po nich nikde nezůstane ani stopa.

Stále jich neměl dost a žebral o další. Umně dotíral a manipuloval svými ovečkami tak, že i ty nejotrlejší nedokázaly dlouho vzdorovat a Martínkovi poslaly svůj odhalený obrázek. Nikdy je nemazal. Netušil totiž, která z nich bude zrovna k mání i poté, co se mu delší dobu neozvala. Mohl potom dopodrobna vyličit, jak má v mozku vyrytu zrovna tu její fotku a do nejmenšího detailu popsat, co na ní bylo, aniž by dotyčná měla vůbec tušení, že ji pořád ukrývá.

Všude, kam přijel, měl v záloze nejednu rádoby přítelkyni, která byla vždy ochotná poskytnout mu jistou dávku rozkoše v momentě, kdy zavolał nebo napsal. Strídal je tak dle okamžité nálady a jejich ochoty ihned přiběhnout na zavolání.

Ovšem Hanička byla čímsi odlišná. Přestože ho většinou poslouchala na slovo, mívala období, kdy se mu vzpírala, a to ho vzrušovalo. Stačila nepatrná neshoda v čemkoli a ona si postavila hlavu a odmítala dělat přesně to, co po ní žádal. U ostatních to bral jinak. Jakmile se nechovaly podle jeho představ, odmlčel se. Jenže Hanička byla tvrdohlavá a hravě svedla nedat o sobě vědět klidně i měsíc, aniž by se čímkoli připomněla. Dokonce se ani neprezentovala na sociálních sítích a on měl pocit, že se vypařila.

Když už se mu po ní začínalo stýskat, poslal jí alespoň pozdrav třeba z cyklistického výletu, kde se na fotce s přáteli usmíval od ucha k uchu. Věděl, že ten jeho úsměv zaručeně zabere a ona odepíše.

Byla pro něj zajímavá tím, jak se uměla smát a vtipkovat o všem možném. Byla chytrá, ačkoli nevystudovala žádnou vysokou školu, vlastnila jistou dávku selského rozumu a měla všeobecný přehled jako málokterá. To mu hodně imponovalo a dovedl s ní hodiny debatovat a ještě se u toho slušně nasmát.

Navíc jejich erotické hovory po telefonu, když nemohli být spolu, ho dokázaly dokonale vzrušit. Občas ho odrovnala tím, že mu namluvila roztouženým hlasem erotický vzkaz a poslala mu ho v momentě, kdy to vůbec nečekal. Jako kdyby měla na takovéto situace čich. Když pak měl chvíli a mohl si zvukovou zprávu v klidu poslechnout, zavolał jí, ale ona schválně hovor nepřijímala a jeho to dokonale vytočilo. S oblibou mu pak volala další den, aby se zeptala, zda si vzkaz přebral. To už se zklidnil a mohl o tom hovořit. Brzy na to vymyslel nějaké setkání, kdy ji vzal do náruče a všechno, co mu šeptala, do písmene splnil. Miloval tu hru. Ani si neuvědomoval, že



svým způsobem miluje i Haničku, přestože byla úplně jiná a v něčem tak trochu jako on sám. Rozuměli si a zbytečně se nedohadovali o hloupostech. Vždy si dokázali otevřeně o všem promluvit, přestože nebylo pokaždé na pořadu dne jen vyloženě příjemné téma.

Odolávala mu jen stěží. Byl okouzlující a příjemný. Se ženami to uměl a věděl přesně, jaké lichotky na ně v danou chvíli zabírají. Tušila, že není jediná a nějak se s tím i smířila. Sice ji to v prvopočátku jejich vztahu mrzelo, ale bála se, že ho ztratí úplně, když bude dělat žárlivé scény, proto raději rezignovala a brala tolik, kolik jí ze sebe dobrovolně nabízel.

Někdy ji dovedl překvapit výletem za hranice všedních dnů, kdy ji vyvezl někam daleko do hor nebo k moři, aniž by něco plánoval. Jen se zeptal, zda si může vzít volno a unesl ji. Potom se třeba měsíc neozval a ona byla smutná, v obavách o to, co přijde. Ovšem nedokázal ji trápit dlouho. Navíc Hanička byla naštěstí trpělivá a neuháněla ho neustálými zprávami, jak moc se jí po něm stýská. Možná i to byl důvod, proč měl pro ni slabost. Byla pro něj k dispozici vždy, když po ní zatoužil a nevyžadovala žádné zvláštní zacházení jako některé, se kterými se občas seznamoval.

*Sbal se na týden, pojedeme k moři,* oznámil jí jen tak mimochodem, bez jakéhokoli úvodu, či pozdravu.

Hanička málem vyjekla radostí. Vyškemrat v práci volno v době dovolených bude jistě nadlidský výkon, ale doufala, že se jí to povede i za cenu přesčasů.